

Zamenhof- en Vlinderstraat in Kralingen, en de hoogbouw aan het Zuidplein, waaraan schrijver dezes, toen ook bij Van Tijen werkzaam, in 1945 en 1946 heeft meegewerkt.

Die publicatie in bezet Nederland getuigt niet alleen van grote moed, maar ook van 'acquisitieve' realiteitszin. Het was de neerslag van de ervaring die vooral Van den Broek met de bouwondernemers al had opgedaan, gekoppeld aan het idealisme waarmee Van Tijen zich in het veld van de volkshuisvesting bewoog.

Het boek eindigt: 'Wanneer de grote lijnen, die nodig zijn, getrokken worden met kracht, waarachtigheid en warmte, zal het voor allen een geluk kunnen zijn te werken aan, en te wonen in het Nieuwe Rotterdam'.

Tot circa 1960 lag het zwaartepunt van het werk van het bureau in de herbouw van de city van onze stad ten westen van de Coolsingel.

Het warenhuis van Van Vorst-Wassen en Ter Meulen (na 1980 grotendeels Ter Meulen) vormt samen met de meubelzaak van H.H. de Klerk de noordwand van het Binnenwegplein, en is de aanzet tot de ruimtelijk prachtige Zuidpoot van de door Van den Broek met medewerking van Van Gool ontworpen Lijnbaan.

De met zorg uit de ziekenhuistuin gespaarde kastanje, siert een van de beste pleintjes van Rotterdam.

Ten oosten van de Coolsingel bouwden zij Galeries Modernes en een woningcomplex aan de Mariniersweg-hoek Goudsesingel. Zowel op deze hoek als op de hoek die Ter Meulen met de Lijnbaan vormt, is het Bakema die de beide richtingen als ineengestrengelde vingers met elkaar vervlecht.

In de haven waren Thomsen en de Holland-Amerika Lijn hun klanten. Het Diaconessenhuis kreeg de zusterflat, het haakvormige winkel- en woningcomplex aan het Zuidplein is van hun hand en ook het gebouw van de Gemeentelijke Vervoer- en Motordienst bij het Kleinpolderplein (1952).

Onder de rook van Rotterdam kreeg de T.H. in Delft van het bureau de gebouwen voor Bouwkunde, Weg- en Waterbouw en de Aula, als specifiek ontwerp van Van den Broek de meest boeiende en gigantische 'betonplastiek' die Nederland rijk is.

Een speciaal hoofdstuk wordt gevormd door de activiteiten van het bureau voor de grote tentoonstellingen.

Reeds in 1937 was Van den Broek de architect van het Nederlandse paviljoen op de Wereldtentoonstelling in Parijs.